

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Regula I. Nam & ego filius fui Patris mei, tenellus & unigenitus coram
matre mea, & docebat me, atque dicebat: suscipiat verba mea cor tuum,
posside sapientiam. Prov. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

ostende ei tantum partem tui amoris,
 minimum coperias tuas debilitates. Tu
 obligatio & felicitas sit, ipsi prudentia
 inspirare, sed recordare, quod hoc non
 efficies, nisi te per amicitiam reddas
 amabilem.

ARTICVLVS SECVNDVS

*De Regimine sui erga propria
 Proles.*

REGULA PRIMA.

*Nam & ego filius fui Patris mei, et
 unigenitus & unigenitus coram matre
 mea: & docebat me, atque dicebat
 suscipiat verba mea cor tuum
 Posside Sapientiam. Prov. 4.*

PARAPHRASIS.

*Fueram & ego olim juvenis, dicit Salomon,
 & puer quem amabat pater, & diligebat
 mater mea, qua me multum
 diligebat, & semper apud se retinebat,
 ut tot instructiones acciperem.*

quot signa amoris recipiebam. Tempus nunquam inutiliter transigebam, quia dum luderem & acciperem meae aetati decentes recreationes, voluit ut essem semper sedulus, & haberem cor apertum ad audiendum, quia semper aliquam dignam sententiam proferebat: ipsius discursus ordinariè fuerat.

Fili mi, ama sapientiam & virtutem super omnia bona mundi; Reliquum non est, nisi vanitas. Id verum bonum est, quod te honestum reddit hominem, & in hoc, quod Deus in te laudat, veram pone ambitionem. Observa ejus legem, & obedias ipsius voluntati. Non recordare id quod didicisti, ut ejus gratia felicitatem possideas, non illam derelinquas ob quamcunq; violentiam, quam posses sufferre. Nil timeas: Ipsa te conservabit, quamdiu tu eam retinebis.

REFLEXIO.

Quod prudentia etiam in parvis rebus magnas habeat inventiones, & quod habeat unam sublimem politicam quoad regimen alicujus infantis, qui
vix

vix de utero matris egreditur, hisce vix debis pulchra & utilia, difficulter tamen imitabilia consilia.

Nempe amare tenerrimè aliquam prolem, & ipsam omni occasione diligere, ita tamen ne flos suæ ætatis, & candor innocentia & simplicitatis destruat, eam domi suæ retinere, ita tamen ne ad hoc cogi videatur: Ipsam continere in timore & obedientia, ita tamen, ne illi libertas subrepat. Ipsi infundere bonas inclinationes, & facere ut inclinet ad bona, ita tamen ne ulla violentia ejus genio adhibeatur.

Facere taliter ne perdat respectum inter familiaritates, nec amorem inter correctiones; Nec tempus ludendo, ut semper addiscat aliquid ad Sapienciam acquirendam, & ut in qualibet re, quæ ipsi accidit, magis in prudentia & pietate instruat; ut habeat suam recreationem in præsentia sui patris & matris, quamvis hi non patiantur ejus errores, ipsa nihilominus non sit contenta, alibi quàm apud parentes retineri.

Ut cognoscat, quod reprehensiones

quas patitur, proveniant ex benignitate, & ut suam matrem tam benè amet, dum minatur & excipit, quàm dum diligit; Ut parentibus paria signa veri affectûs demonstret, dum severè eam objurgant, quàm dum gratias & dona conferunt.

Ut affuescat etiâ minimas displicentias suæ matris sumere pro magno infortunio, & ut nullam severiorem timeat pœnam, quàm tristitiam suæ faciei & silentii.

Ut cum lacte ipsi imprimantur primæ dulcedines veræ devotionis, ita ut ipsius animæ hæc fixa permaneat regula: quod non fit in terra major felicitas, quàm vivere secundum leges rectæ rationis & justitiæ; Ut ipsi sæpius hæc eadem res differentibus modis inculcetur, ita tamen ne ex frequentiori auditu displicentiam accipiat; Et ut ipsi aliqua bona instructio detur oportuno tempore, dum fortè ludit aut cor apertum gerit, quò faciliùs verba ingrediantur, & ut sentiat complacentiam, dum addiscit ea quæ habet addiscenda. Hæc erunt exempla inimitabilia.

R.E-